

собствено съмъ заслужавалъ за своята история да бъда све-
тия по-скоро отколкото нѣкакви-си тѣмни гърци, на което
азъ му отговорихъ: това добре, само че тукъ ще ме и зако-
лите, та да стана свещеномѣженикъ; Теофилактъ: добре, ще
го направимъ, ще ви набљскаме въ другия кивотъ срещу
св. Иоана. — Вчера привечерь се разходихме изъ манастира.
Показаха ни сѫдоветъ съ тритъ вида вино, великолепната
сводова магерница съ кубе, излизаше презъ стрѣхата навънъ
като кухнята на *Bilé paní*, огромни котли, дървени лъжици
като весла; храма на св. Сава и Симеона, и храма на св. Ар-
хангель съ хубавъ портретъ на единъ ктиторъ и ктиторка
отъ Тетевенъ — портретъ, който свидетелствува за значител-
ния талантъ на самоковския живописецъ. — Днесъ преди
пладне прегледахъ ржкописите на покойния Неофитъ. Доне-
се ми ги Теофилактъ въ долапчето на самия Неофитъ.
1) 64 страници печатани въ Цариградъ на 1875 година въ
два стѣлбца, съ саморѣчни коректури, до думата „благо-
исправляю“, 2) тетрадка хубаво написана, дебела *in 4⁰*,
благоистканний — всеобразний, 3) на чисто тѣсни тетрадки
№ 28 — 50, всеобщий — дѣвка, 4) сѫщо такива тетрадки
№ 50—80 до истребование, 5) (като 2), материалъ още не
преписанъ на чисто (3 и 4 сѫ чисти за печать копия) и—м,
6) сѫщия м до о; до овча. Освенъ това долапчето съдѣржа-
ше англо-български речникъ на *Mosze* (Цариградъ, 1860) съ-
ставени гѣсти записи, сѫщо старо-славянска христоматия на
самия Неофитъ. *Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου Λεξικόν* (*Αθην.* 1835)
съ записи. Черновка отъ А и т. н. (има ги и на чисто).
Скжсана книга на 4 стѣлбца, II до края, материалъ, (*nota-
bene*) въ нея и черновката на предговора. По-малки тетрадки
съ извлѣчения и материалъ, и ржкописенъ старо-славянски
речникъ (копие отъ нѣкѫде?). Черновки на разни писма, пи-
сани отъ името на манастира на патриарха и т. н. До овца
може да се изпрати въ печатницата, и за остатъка тукъ има
толкова материалъ, че довѣршването не е невѣзможно за
единъ трудолюбивъ продѣлъжителъ.

Преди пладне стана разпитътъ на монасите досежно спо-
менатото самоубийство, въ присѫтствието на игумена, следо-
вателя и прокурора (съ 1 стражаръ). Говорихъ между това
въ коридора съ Паисия, после съ о. Пантелеймона и Теодо-
сия. Много неприятно имъ е станало, че не били изслушани
нѣколкото *minorum gentium* [отъ по второстепеннитъ], ами
били задържани и следъ обѣдния часъ. Пантелей ми разпра-
вя за Неофитовата кореспонденция, която се е запазила, много
важни паметници за историята на българското училищно
дѣло. Писмата съ Априлова, Гавр. Моравенова били писани на
гръцки, както изобщо съ по-старите български патриоти!
Неофитъ кореспондиралъ съ всички свои ученици. На 1827
год. учителствувалъ въ Самоковъ. Около 1846 г. биль главѣнъ